

[Udenrigsministeren]

men netop af kataloget og oversigten fremgår det jo, at der er en række yderst påtrængende problemer, som helt af sig selv og i egen ret vil komme til at stå øverst på dagsordenen for formandskabets arbejde.

På hr. Ivar Nørgaards videre bemærkning forstod jeg også, at vi er enige om, at netop løsningen af en række af de problemer også er af afgørende interesse for Danmark. Hr. Ivar Nørgaard peger f.eks. på det helt overordnede og vigtige problem, der hedder en effektiv bekæmpelse af arbejdsløsheden, og det hænger netop snævert sammen med løsningen af et par af de problemkredse, der uundgåeligt kommer til at optage en stor del af vores tid og kræfter, nemlig at få sat ekstra skub i arbejdet med etablering af det indre marked og også at få skabt en finansieringsmulighed for, at vi kan tage nye politikker op, herunder forskning og udvikling, som hr. Ivar Nørgaard også specielt henviste til.

Dagsordenen er altså i høj grad givet for arbejdet, og det må være op til os bedst muligt at få løst de problemer, der melder sig.

Hr. Erhard Jakobsen og hr. Svend Heiselberg var inde på betydningen af, at vi får et fornuftigt samarbejde med Europa-Parlamentet, og det vil jeg gerne tilslutte mig. Jeg er enig med hr. Erhard Jakobsen i, at vi i Europa-Parlamentet har en allieret i spørgsmålene om miljø, arbejdsmiljø m.v., der jo har så stor politisk interesse i Danmark, og det ville være forkert af os, hvis ikke vi søgte at udnytte det forhold, at vi her har en allieret.

Hr. Svend Heiselberg peger fuldt korrekt på, at de nye procedurer for samarbejdet med Europa-Parlamentet skal indledes, i og med at den såkaldte EF-pakke træder i kraft den 1. juli 1987, og derfor bliver det det danske formandskab, der i første omgang skal prøve at lægge sporene for en sådan samarbejdsprocedure. Dér vil vi lægge stor vægt på at få et konstruktivt samarbejde med Europa-Parlamentet, også for at undgå de situationer, vi har oplevet tidligere, hvor Europa-Parlamentet har anvendt de beskedne magtbeføjelser, det har, i en interinstitutionel magtkamp. Det er der ingen af os der har nogen interesse i at se, og i det omfang det kan undgås ved et fornuftigt og respektfuldt samarbejde med Europa-Parlamentet, må det klart være ethvert formandskabs opgave at leve op hertil.

Til slut vil jeg sige, at det danske formandskab er en stor udfordring for alle involverede. Hvis vi kan løse opgaven i det kommende halvår professionelt og reelt, sådan som vore partnere forventer det af Danmark – og man kan vel tillade sig at sige, at det i den internationale flinkeskole ikke kun er plusser, Danmark har samlet på i de senere år – men det er en vanskelig opgave, for som flere har været inde på, er der er lang række problemer, der tårner sig op. Det minder mig om en gammel kinesisk forbandelse, der siger: gid du må leve i interessante tider. Vi vil komme til at lave i interessante tider i det kommende halve år, både udadtil og indadtil.

(Kort bemærkning).

Gade (SF):

Nu sagde udenrigsministeren, at jeg var den eneste, der ikke rigtig havde forstået ham, men det forfølger mig, vil jeg så sige.

Udenrigsministeren giver på den ene side hr. Ivar Nørgaard ret i, at markedsudvalget skal fastlægge den danske holdning. På den anden side siger udenrigsministeren, at ministeren ikke vil fremlægge i markedsudvalget kompromisforslag, som Danmark som formandsland fremlægger.

Vil det da sige, at regeringen lægger op til en situation, hvor Danmark som formandsland foreslår ét, og at Danmark derefter som medlemsland vil stemme imod kompromisforslag, som Danmark som formandsland har fremsat? Det forekommer da at være en hel besynderlig situation.

Jeg vil gerne spørge udenrigsministeren, om det ikke er sådan, at regeringen både for sin egen skyld og altså sådan set også for Folketingets og for den måde, partierne her i Folketinget kan få indflydelse på – det var det, jeg var optaget af – må fremlægge sit forhandlingsoplæg på en sådan måde, at også kompromisforslag er indeholdt i det forhandlingsoplæg, som bliver fremlagt i markedsudvalget.

Kan ministeren forestille sig, at det skal være på en anden måde, for så er det jo det samme som at sætte markedsudvalget ud af spillet?

Udenrigsministeren (Ellemann-Jensen):